

VŠEHOCHUŤ

Září 2026

**TAJEMNÉ CIVILIZACE - SUMEROVÉ
GEOLOGIE - TEKTONICKÉ ZLOMY
NAIVISTÉ - NIGEL CANWAY
ČESKÉ SCIFI - JAROSLAV VELINSKÝ
MATEMATIKA - GEOMETRIE 4**

PRO RODINU, PŘÁTELE A ZNÁMÉ

KDO NECHCE ČÍST, TAK SI PROHLÉDNE OBRÁZKY

MILÍ PŘÁTELE A PŘÍZNIVCI,

a je další měsíc v tahu. Vypotil jsem další číslo časopisu. Budeme se dál věnovat geologii, podáváme se do starého Sumeru, prohládneme si naivní obrázky pana Canwaye a kdo neví, že Kapitán Kid se věnoval také detektivkám a sci-fi, tak se to dozví. Ze starých zřícenin jsem vybral hrad Hasištejn, který oplývá zajímavou historií a také pověstmi. Jednu pověst zde také naleznete. Stále si opakujeme historii Litoměřic, neboť opakování je prý, jak ve škole říkají, matkou moudrosti. S AI Gemini jsme vytvořili básničku a nakreli pár obrázků. Tak si vše užijte a HLAVNĚ KLID.

Z DOMOVA

Na fotce máte pohled na naše okna. Jak nám truhlíky krásně rostou a kvetou, že? A přidávám fotografii jedné unavené kočky Róziky.

BLOGOVÁNÍ

měsíc srpen mi utekl ve znamení opakování programování v html, php, javascriptu, jquery, css, svg atd. Přečetl jsem na své staré iPad čtečce Dana Browna: Andělé a démoni (u toho je přímo cítit jeho prvotinu) a Digitální pevnost. Kdybych mohl,

doporučil bych mu se poučit u autorů (Žamboch, Procházka, aj.) série o hrdinovy jménem J.F. Kovář a nevykrádat Umberta Eca. Matematické jsem nechal prostor na jindy. Hezké také bylo zatmění Slunce a Měsíce. Díky všem za hezké fotky na internetu. V klubu stále 41. Bye.

Z geologie

O tom, co máme pod nohama, jak to vzniká,... a vůbec o geologii .
Dnes - **tektonické zlomy**.

1

Tajemné civilizace

Sumer (sumersky Ki-EN/EME-GIR15, Země místních pánů, Země pánů jasu či Země sumerského jazyka), akkadsky také Šumeru, nejstarší známá civilizace v historické oblasti jižní Mezopotámie na jihu dnešního středního Iráku.

3

2

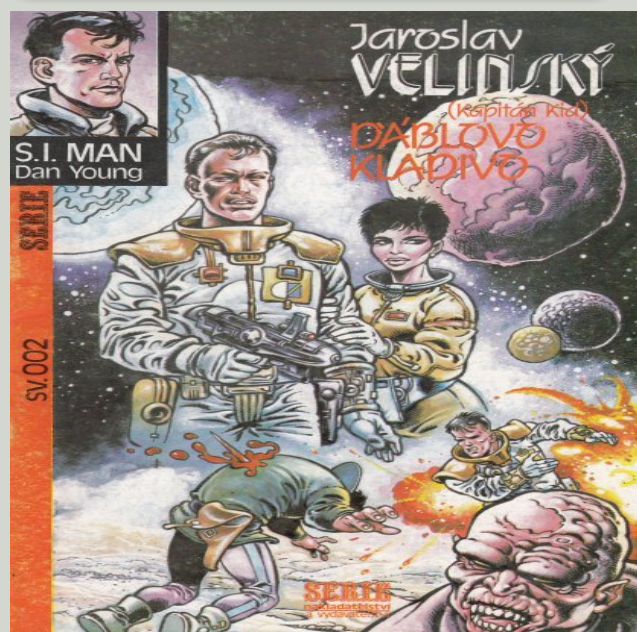
Naivisté

Nigel Canway, rodák z Manchesteru ve Velké Británii, je vnímavý výtvarník žijící na venkově amerického Jihozápadu.

České sci-fi a fantasy

5

Jaroslav Velinský - byl český tramp, muzikant, písničkář a spisovatel, známý také pod přezdívkou Kapitán Kid.

Geologie

Geologie je přírodní věda zaměřující se na procesy neživé přírody v rámci známého vesmíru. Zkoumá složení, stavbu a historický vývoj Země a jiných vesmírných objektů. Rovněž se zabývá pochody, které probíhají v jejich útrobách i na povrchu (geologické děje).

Zlom či dislokace je geologická porucha v litosférické desce, která může dosahovat od několika milimetrů až po tisíce kilometrů. Odborně je definován jako fraktura, podél které dochází k pozorovatelnému přemístění okolních částí. Rychlost na zlomech je řádově několik desítek milimetrů za rok, ale existují různé výjimky na oba póly rychlosti. Na zlomové struktury jsou často vázána zemětřesení.

Základní označení pro jednotlivé kry ve zlomu se používá – nadložní kra (hanging wall) a podložní (footwall) kra. Na kontaktu zlomové plochy občas dochází ke vzniku tektonického zrcadla, či minerálních schodů. Současně často vzniká hornina zvaná mylonit, jedná se ale jen o genetický název horniny.

Rozlišují se dvě základní skupiny zlomů a to aktivní a pasivní. U aktivních zlomů pohyb na zlomové ploše stále probíhá. U pasivních se již pohyb zastavil. V tomto případě odpadá akumulace napětí a nebezpečí

vzniku zemětřesení. Dalším základním kritériem pro dělení je směr pohybu desek vůči sobě. To vymezuje tři druhy zlomů, a to posun, pokles a násun. Zlomky vznikají nejčastěji v oblastech, kde působí silná napětí, jež vedou k pohybům desek či jejich částí (vulkanická činnost, desková tektonika, lidská činnost atd.) Během těchto pohybů dochází k akumulaci energie, která je uvolňována v okolí zlomů. Během tohoto uvolnění, které probíhá skokově, dochází často ke vzniku zemětřesení, která jsou tím silnější, čím je delší vzniklé porušení zlomu, jelikož se naráz uvolní větší množství energie. Pokud je ale zlom příliš dlouhý,

může vznikat větší množství hypocenter otřesů. Česká republika je zdánlivě tvořena pevnou deskou, která je poměrně stabilní, ale geologické průzkumy oblasti ukázaly, že je tvořena velkým počtem mikrodesek, jež jsou od sebe odděleny některými zlomovými strukturami. Blokovaná stavba Českého masívu je důsledkem zlomové tektoniky převážně kadomského, hercynského a alpského cyklu. Zlomky, které jsou pak na území Česka, rozdělují masív, ale dle průzkumu nemusí být shodného stáří a prostorového dosahu. Na území státu se nachází až několik desítek, či stovek poměrně významných zlomů. Jeden z nich je litoměřický zlom. Jedná se o hlubinný zlom (SV-JZ) oddělující krystalinikum Krušných hor a Slavkovského lesa od tepelsko-barrandienského bloku. Jeho povrchovým projevem je středohorský zlom ohraničující České středohoří na JV.

Titulní stránka: Islandský zlom.

San Andreas – nejznámější a nejsledovanější zlom na světě, který prochází městem San Francisco.

Naivisté - Nigel Canway

Nigel Conway, rodák z Manchesteru ve Velké Británii, je vnímavý výtvarník žijící na venkově amerického Jihozápadu. Nigelův uznávaný styl, oslavovaný pro svou uměleckou pout, vychází z hluboké potřeby propojit se se svými objekty na hluboké úrovni a získal mu národní i mezinárodní uznání.

Nigel Paul Conway je známý svými abstraktními figurativními malbami s podmanivými objemnými rysy, konkrétně očima a rty. Díky neustálému zkoumání nových témat a médií kombinuje Conwayův uznávaný samouk styl lehkost s hlubokým spojením s náměty, které maluje. Jeho díla jsou součástí významných veřejných i soukromých sbírek po celém světě, včetně budovy Bataan Memorial Building v Santa Fe. Conway v současné době žije a pracuje v Santa Fe v Novém Mexiku.

Conway: „Opravdu rád dokážu do svých obrazů vkládat nejrůznější pocity, jako je štěstí, smutek, láska nebo hrůza, aniž by to bylo doslovné.“

SUMEROVÉ

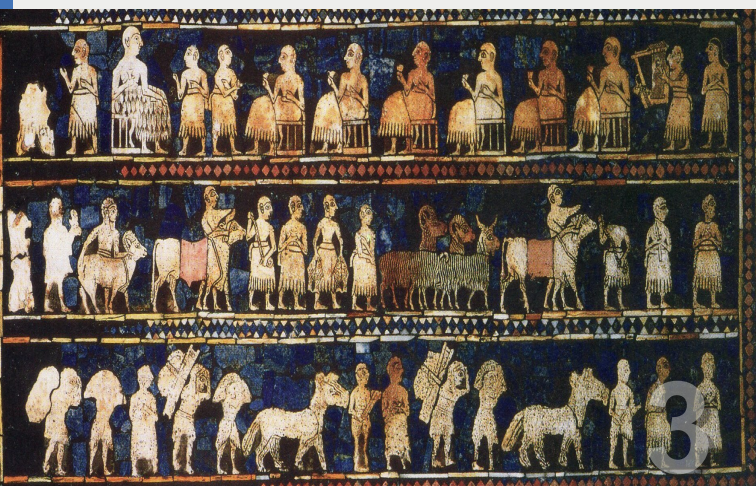
Sumer (sumersky Ki-EN/EME-GIR15, Země místních pánů, Země pánů jasu či Země sumerského jazyka), akkadsky také Šumeru, je nejstarší známá civilizace v historické oblasti jižní Mezopotámie na jihu dnešního středního Iráku.

Sumer (sumersky Ki-EN/EME-GIR15, Země místních pánů, Země pánů jasu či Země sumerského jazyka), akkadsky také Šumeru, je nejstarší známá civilizace v historické oblasti jižní Mezopotámie na jihu dnešního středního Iráku, která se objevila během eneolitu a rané doby bronzové mezi šestým a pátým tisíciletím před naším letopočtem. Stejně jako nedaleký Elam je to jedna z kolébek civilizace spolu s Egyptem, údolím Indu, kulturou Erligang v údolí Žluté řeky, kulturou Norte Chico a Mezoamerikou.

Sumerští zemědělci, kteří žili podél řek Eufrat a Tigris, pěstovali množství obilí a dalších plodin, což jim umožnilo vytvářet městské osady. Tito zemědělci, dnes nazývaní Sumeňané, sami sebe ve vlastním jazyce označovali za „Černohlavce“ (un san gi ga). Svou zemi nazývali Kengir neboli "Země vznešených pánů". Později do Sumeru přišli semitsky hovořící Akkadéané, kteří dali zemi i původním obyvatelům dnes známé jméno (šumeru). Rasový konflikt Sumeňanů a Semitů naplnil značnou část sumerských dějin a Sumeňané v něm nakonec prohráli. Sumerolog Samuel Noah Kramer uvedl, že starému Sumeru lze připisat 37 "prvenství" v dějinách lidstva. K sumerským objevům patří například institut školy, psaného zákonodárství, písma nebo literatury. Nejstarší známé texty na světě pocházejí ze sumerských měst Uruk a Džemdet Nasr a datují se mezi cca 3350 až cca 2500 př. n. l., které následovaly po období před objevem písma cca 4000–2500 před naším letopočtem.

Sumerové byli v raném období moderní archeologie zcela neznámí.

Prvním učením, který užil slovo Sumer, byl Jules Oppert (1869). První velké vykopávky proběhly v roce 1877 v Girsu a byly vedené francouzským archeologem Ernestem de Sarzecem.

Termín „Sumer“ (akadsky: šumeru) pochází z akkadského názvu pro Sumery, starověké ne-semitsky mluvící obyvatele jižní Mezopotámie. Ve svých vlastních nápisech Sumerové nazývali svou zemi „Kengir“, tedy „Země urozených pánů“ (sumersky: ki-en-gi(-r), dosl. „země“ + „pánové“ + „urození“) a svůj jazyk „Emegir“ (sumersky: eme-ĝir nebo eme-gi)

Akkadové, východní Semité, kteří později dobyli sumerské městské státy, dali Sumeru jeho hlavní historické jméno, avšak fonologický vývoj termínu šumerů není jistý. Hebrejské שִׁנְאָר Šin ar, egyptské Sngar a chetitské Šanhar(a), která rovněž označují jižní Mezopotámii, mohou být západní varianty názvu Sumer.

Sumerové do Mezopotámie pravděpodobně přišli nejpozději kolem roku 4000 př. n. l. a hovořili sumerštinou, jazykem, který se dosud nepodařilo přiřadit k nějaké ze známých jazykových rodin. Existují poměrně věrohodné hovořící důkazy o tom, že Sumeňané pokračovali ve většině místních tradic. Po předsumerském obyvatelstvu zůstalo krom toho i několik jazykových stop, hlavně v topografii a v názvech některých řemesel a nástrojů. Avšak slova týkající se plavby po moři jsou zcela sumerská. Uruká kultura osídlovala Mezopotámii z jihu od moře, což nasvědčuje příchodu po moři. Taktéž existují souvislosti mezi sumerštinou a austronéskými nebo indoevropskými jazyky, proto je pravděpodobné, že Sumerové připluli z oblasti povodí Indu a asimilovali s obeidskou kulturou. Odkud Sumeňané přišli je ale nedořešenou otázkou, jihozápadoasijská teorie je nejpřijímanější, existuje ale i teorie severoafrická nebo kavkazská, jiné teorie spojují ostrov Bahrajn s Dilmunem v sumerské mytologii a navrhuji, že právě Bahrajn byl

sumerskou pravlastí.

Sumery kolonizovaní Obeid'ané (nazývaní též Proto-Eufrat'ané), i když se o nich Sumerové ve svých písemných pramenech sami nikdy nezminili, jsou moderními učenými považováni za první civilizační sílu v Sumeru. Vysušili bažiny pro zemědělství, rozvinuli tkalcovství, kožedělnictví, kovářství, zednictví a hrnčířství. Předsumerského původu jsou patrné i názvy měst Ur, Sippar atd. a řek Eufrat a Tigris, původně Buranunna a Idigna. Obecně lze říci, že ve chvíli, kdy zemědělskou obeidskou kulturu vystřídala kultura urucká, došlo ke vzniku první městské civilizace historie a ke vzniku samotné Sumerské civilizace.

Přechod k městské kultuře byl přitom nečekaně prudký, sumerská města měla poměrně rychle až 10 000 obyvatel. Město Uruk překonalo nakonec hranici 50 000 obyvatel (okolo roku 2900 př. n. l.). Krajní odhady hovoří až o 80 000 lidí (pro srovnání: největší středověká města jako Benátky, Londýn či Paříž měla maximálně 40 000 obyvatel). Celková populace Sumeru se odhaduje na 0,8 milionu až 1,5 milionu. Světová populace se v této době odhaduje na 27 milionů. Americký antropolog Robert McCormick Adams odhaduje, že 89 % populace Sumeru žilo ve městech. To dokazuje mimořádnou efektivitu zemědělského systému a produkce potravin.

Svou roli v rychlé urbanizaci sehrálo otrokářství. Existují důkazy, že Sumeřané získali mnoho otroků při vojenských výpadech do horských oblastí. Někdy bývají Sumeřané označováni za "vynálezce otroctví". Složitější je otázka, zda k dynamice přispíval i patriarchální systém, neboť dle mnoha poukazů bylo postavení žen v sumerské společnosti mnohem lepší než v řadě následných civilizací: ženy zasedaly v radách starších, mohly obchodovat, vlastnit půdu, žít samy či iniciovat rozvod, synové a dcery dědili majetek za stejných podmínek. Postavení žen se nicméně v čase zhoršovalo. Původně fungovala v sumerské společnosti patrně polyandrie (žena si brala více manželů). Roku 2350 př. n. l. tuto praxi zakázal král Urukagina a začala být trestána ukamenováním.

Od pozdějších přísných patriarchálních společností se Sumer odlišoval také vztahem k sexualitě, který byl dosti volný. Sexuální morálka se odvozovala výhradně od toho, zda sexuální akt činí člověka rituálně nečistým. Sumerové široce věřili, že masturbace zvyšuje sexuální potenci, a to jak u mužů, tak u žen, a často se jí věnovali, jak sami, tak se svými partnery. Sumerové také nepovažovali anální sex za tabu. Kněžkám z Entu bylo zakázáno plodit potomky a často se věnovaly análnímu sexu jako metodě kontroly

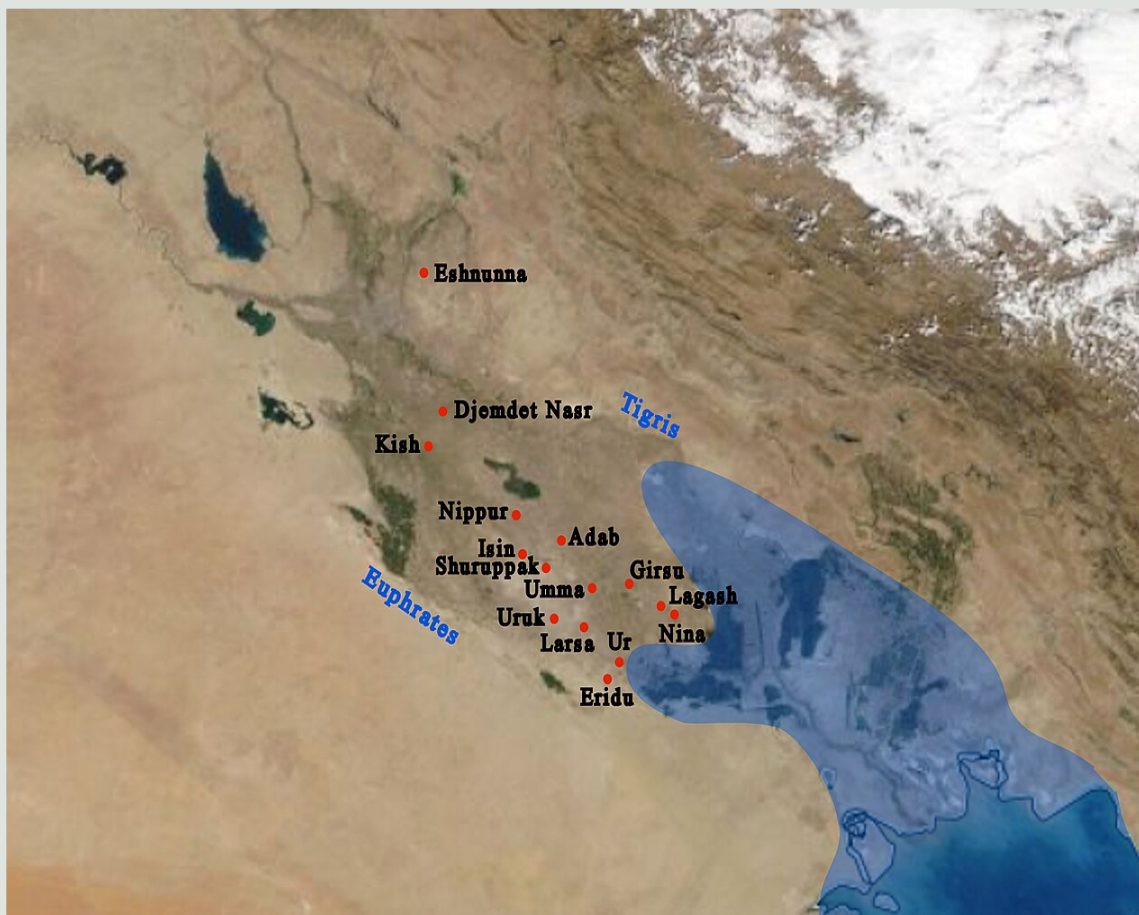

porodnosti. Prostituce existovala, ale není jasné, zda existovala posvátná prostituce, vedou se o tom značné spory.

Oblast byla mimořádně úrodná, ale vyžadovala stálé a vydatné zavlažování, jelikož je to oblast aridní. Vynález umělého zavlažování je mnohem staršího data (asi 5000 př. n. l.) a první zavlažovací kanál se podařilo vykopat v íránské Čóga Mami. V kultuře obeidské a urucké se kanály také používaly a k jejich managementu nebylo, na rozdíl od dřívějších domněnek, zapotřebí komplexní státní organizace. Oblast Sumeru se skládala z několika desítek relativně malých, navzájem nezávislých městských států.

První písemné památky především ekonomického rázu pocházejí z konce 4. a počátku 3. tisíciletí př. n. l. Nejednalo se ovšem o písmo použitelné k záznamu složitějších abstraktních pojmů. Sumerové po několika staletích z tohoto obrázkového písma vyvinuli klínopis, který se dobře hodil pro zápis jejich velmi specifického jazyka.

(Wikipedia)

LITOMĚŘICE - HISTORIE

Lippert 1871; Smetana 1996; Kotyza/Smetana/Tomas 1997; Tomas 1999; Kocánová 2006; Hrubá 2007; Macek 2007

...Vzhledem k dynamickému rozvoji Litoměřic ve středověku je velmi obtížné říci cokoli určitého ke stavební podobě jejich nejstarších hradeb. Na starých plánech města (Merianův 1640, Glockspergerův 1726, další plány z 18. stol., mapa stabilního katastru 1843) jsou však v linii předpokládaného raně gotického hradebního okruhu nad Pokratickým potokem zachyceny hranolové věže v pravidelném sledu, stejně jako na Willenbergově vedutě z r. 1602. Zdá se, že věže tvořily jednotný systém s rozestupy snad kolem

40–50 m a na vnitřní straně byly uzavřené.

Dodnes se dochovala jediná z nich, za domem č. p. 26, její interiér byl však zcela přestavěn.

Svémi rozměry se tato věž nápadně liší od dochovaných dovnitř otevřených a podstatně rozložitějších věží

předhusitského opevnění na severovýchodní straně. Hypoteticky tak lze uvažovat o tom, že hranolové věže části hradby nad Pokratickým potokem mohly patřit prvnímu městskému opevnění ze 13. stol. Vedle uvedených věží se však v tomto hradebním okruhu mohly nacházet také věže oblého půdorysu, byť možná z jiné doby. Naznačuje to nejstarší, Merianův plán města z r. 1640, který takovou stavbu zachycuje na západní straně města, nebo zobrazení Willenbergovo. O dalších složkách této fortifikace nic konkrétního nevíme.

Nejasná je otázka parkánu, jehož dochovaná podoba na jižní polovině městského obvodu je zjevně teprve pohusitská. Nevíme, jaký bezprostřední dopad mělo na osud městských hradeb rozšíření města po polovině 14. stol., zda zanikly záhy, nebo až s větším časovým odstupem, tedy teprve za plné funkce nově vybudovaného prstence opevnění. Žádné prameny nás o této zajímavé otázce neinformují. Nové opevnění,

nejlépe doložené a z velké části dochované v severovýchodním obvodu města, sestávalo z jednoduché hradební zdi s věžemi a z příkopu, který od hradby oddělovala pouze úzká neohrazená berma. Na jihovýchodní straně se uplatňoval parkán, jehož stáří však neznáme. Hradební kurtiny vrcholily ochozem a předprsní zídou s cimbuřím, v jehož dlouhých zubech se otvíraly šterbinové střelny, které na několika místech městského obvodu (zejména na západní straně hradu) obsahují dřevěné příčky pro

zaklesnutí palné zbraně. Původní součástí hradby byly hranolové, dovnitř otevřené věže, z nichž část se dochovala.

Jejich pravidelný sled s kurtinami dlouhými kolem 20 m se uplatňoval na severovýchodě mezi branami Dlouhou a Novou, zatímco západně od Nové brány —

směrem k hradu — je spolehlivě doložena jediná hranolová věž a na jihovýchodní straně města žádná. Zdá se, že nastíněná dislokace věží odpovídá původnímu stavu, i když zánik některých jednotlivých věží nelze zcela vyloučit. Právě severovýchodní úsek hradby, kde je doložen uvedený systém věží, byl nejvíce ohrožen ze stoupajícího terénu předměstí. Vedle záměrné úspornosti prvotního plánu stavby však můžeme zároveň připustit, že výstavba nového opevnění probíhala v delším časovém úseku, během něhož došlo k redukci výchozího záměru. Při výstavbě věží se vedle opukového kamene uplatnily ve značné míře také cihly. Do prvního patra věží se vstupovalo z ochozů kurtin. Jen vzácně dochované otvory v horních podlažích věží nelze za současných možností poznání s jistotou pokládat za střelny....

České sci-fi a fantasy

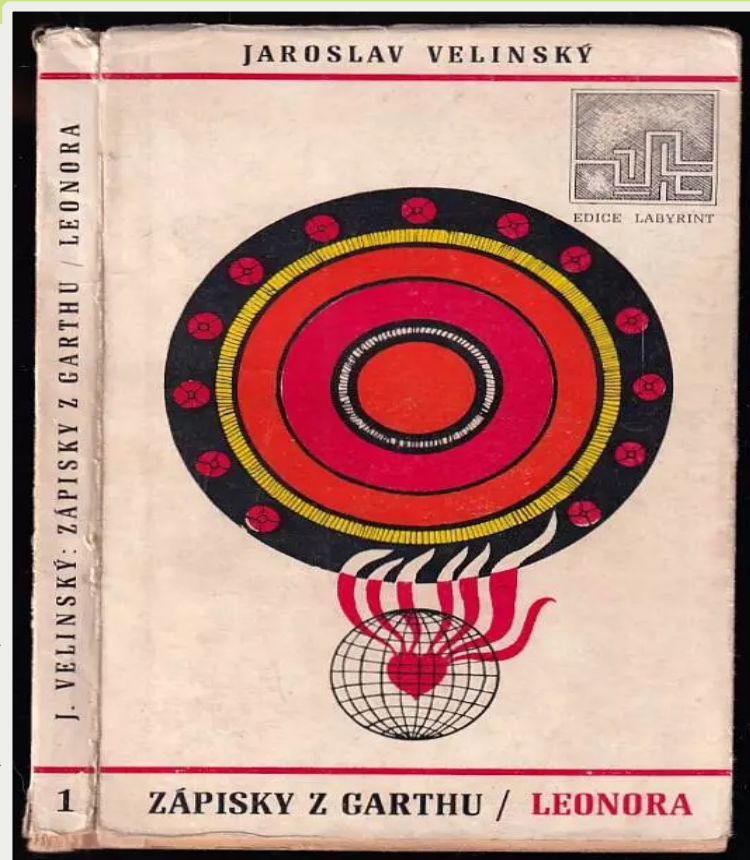
Jaroslav Velinský

Jaroslav Velinský (18. prosince 1932, Praha – 19. února 2012, Ústí nad Labem)[1] byl český tramp, muzikant, písničkář a spisovatel, známý také pod přezdívkou Kapitán Kid.

Pocházel z umělecké rodiny, matka byla herečka Lída Rabská-Velinská (1903–1969), děda divadelní a filmový herec Václav Rabský (1876–1951). Během života vystřídal řadu zaměstnání. Byl horníkem, soustružníkem, nočním hlídačem v zoo i opravářem sportovního nářadí. Později působil jako umělecký pracovník libereckého Divadla hudby, písmomalíř, reklanižně debutoval v roce 1969 sci-fi románem *Zápisky z Garthu / Leonora*, katastrofickým příběhem z budoucnosti. V dalších letech psal převážně povídky, které publikoval např. v severočeském deníku *Průboj*, v *Technickém týdeníku* a různých antologiích. V roce 1984 mu vyšla v antologii *Stalo se zítra* novela *Den a noc*, jejímž hrdinou je investigativní žurnalista Christy Bigs. Děj novely se odehrává v Antarktidě 21. století a jeho součástí je vložené fantasy vyprávění Putování rytíře Haralda do země Obrasilské. Novela *Den a noc* získala ocenění Golem SF Award 1985 za nejlepší povídku roku.

V roce 1995 vyšel román *Engerlingové*, sociální utopie o skupině lidí, která se dobrovolně skryje do uměle zbudovaného „lepšího“ světa v podzemí. Kniha byla oceněna Akademií sci-fi, fantasy & hororu jako nejlepší sci-fi román roku. V téže roce se vrátil k postavě antarktického novináře Christyho Biggse. K novele *Den a noc* připsal další dva příběhy a vydal je pod společným názvem *Kontinent neomezených možností*. V roce 1995 také znovu vyšla jeho prvotina *Zápisky z Garthu / Leonora*, rozšířená o nově napsaný druhý díl (touto knihou v podstatě zahájilo činnost Velinského soukromé nakladatelství Kapitán Kid). V roce 1996 vydal atypickou fantasy, nazvanou *Dzwille* a v roce 1999 „čarodějnický příběh ze současnosti“ *Hranice pomsty*.

V roce 2003 vyšla povídková sbírka *Divnobraní*, obsahující jeho sci-fi, horory i literární parodie, vzniklé za posledních 40

let. V roce 2007 vydal Jaroslav Velinský ve svém nakladatelství čtvrtý příběh Christyho Biggse, nazvaný *Fialky pro královnu*, pátý (a poslední) příběh Ghebrthouxwnlck vyšel v roce 2010 v antologii *Hvězdy české sci-fi*, vydané nakladatelstvím Argo.

Své knižní podoby se nakonec dočkala i série příběhů poručíka Space Interpolu Dana Younga, a to v Nakladatelství Triton; ve třech svazcích, z nichž poslední vyšel již posmrtně – *Nebezpečí odjinud* (2008), *Cesta spásy* (2012) a *V propastech času* (2012). Poslední díl obsahuje také tři dosud nevydané příběhy.

Fialky pro královnu

Už si nevzpomínám, kvůli čemu se to tenkrát slezli všichni ti paďouři v jednom z těch hogofogo baráků, které se v Mayfairu roztahují na stopadesátiakrových parcelách s anglickými trávníky, indickými altánky, japonskými bonsajemi a čínskými zahradníky, to vše na dovezenénovozélandské ornici (něco vyloženě domácího tu zatím nemáme a ještě prý to pár set let potrvá). O nic chytrého zřejmě nešlo; ty krásné časy, kdy jsem si honil triko na kdekakém vědeckém potlachu, už jsou dávno pryč. Witzingerovu cenu, která se udílí každoročně za vyřešení nějakého geografického problému, jsem tenkrát dostal za Doughertyho ostrov.

Tenhle bezvýznamný kousek země asi devět set mil severně od dnešního Bakutinova pobřeží objevil v roce 1841 James Dougherty, kapitán lodi James Stewart. Jeho existenci potvrdil i kapitán Keates s lodí Louise o devatenáct let později a ještě v roce 1886 ho prý viděli z paluby lodi Cingalese. Od té doby už ale ostrov nespáčil nikdo a naměřili tam hloubku tři míle - nebo 4800 metrů, chcete-li. Až teprve nejslavnější investigativní reportér Antarktidy Christy Bigs (těší mě) si ztotožnil Dougherty Island s Ostrovem hrůzy, o němž si vyprávějí staří mariňáci po hospodách. V místech, kde podle měření dávných velrybářských kapitánů ostrov měl být, ale nebyl, Bigsova expedice na lodi Sugar Baby odpovídající objekt našla; za pohnutých okolností se jí bohužel potopil před očima, aby byl posléze identifikován jako sonda mimozemského původu - obrovská boje, která se čas od času vynoří nad hladinu, ale nikdy tam dlouho nesetrvává.

Na onom místě brzy nato vznikla tak zvaná BASE DOUGHERTY s mezinárodním vědeckým

obsazením, ale nic dalšího už nikdo neodhalil, jelikož objekt (pojmenovaný teď DI jako DoughertyIsland) se uchýlil až na dno a z ponorek ho bylo možné leda okukovat. Já získal kromě toho Witzingera i exkluzivní práva na reportáže; střelil jsem je South Victoria LandNews, když mě přestalo bavit nocléhovat na Base Dougherty v hamace a čekat, až se DI vynoří. Ještě nějaký čas mě jako laureáta zvali na kdekakou konferenci a vypíjendu, ale to taky přestalo, když DI neskýtal nic nového a Base Dougherty se stala okoukanou senzací.

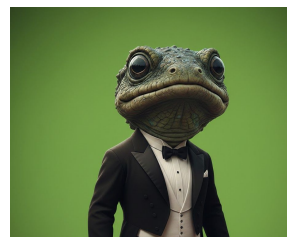
Moje výše zmíněná návštěva Mayfairu (nejde o ten londýnský, ale o stejnojmennou milionářskou čtvrť ve městě Vanda, South Victoria Land) svědčí o tom, jak hluboko může klesnout držitel Witzingerovy ceny; šel jsem tam totiž vyblejsknout pár zkárovaných celebrit. Mému informátorovi se doneslo, že jistá novozélandská loď z Dunedinu přivezla do přístavu McMurdo pár čutor, kanystrů nebo snad dokonce barelů maorského rumu, který se údajně (a samozřejmě ilegálně) pálí na South Islandu z nějaké místní odrůdy bambusu.

Bohužel tam nakonec nikdo nebyl natolik pod obraz, aby to veřejnost zajímalo; zato jsem tam potkal svého známého m'sieu Extremeauxe z Adélie, který mi svou poněkud legrační angličtinou sdělil, že se v bistru na airportu v McMurdo viděl s Mary Robinsonovou, která mě moc pozdravuje a rememberuje, a že letí s Leveriovým módním cirkusem na

pů
sa
jí
M
mo
ne
no

**!!! BONUS !!!
KLIKNĚTE A PAK
SI OTEVŘETE
KNÍŽKU V PDF!!!**

MLOČÍ SLOUPEK

V Antarktidě je zima. Moc ledu a hnusní skřehotaví tučňáci. Vlastně ti tučňáci by ještě šli, ale nesnáším androidy. Vono se to tváří jako člověk a jedná to jako robot. Když jsem se o tom bavil s Bigsem, tvářil se neutrálně. Posléze mi podstrčil sprej proti androidům. Ten mi u první kontrolní brány zabavili a šoupli mě ven mezi tučňáky. Asi nikdy neviděli pořádného inteligentního mloka. Brigs mě odtud dostal a poslal mě nevyplaceně zpátky do Tichomoří. Dokonce o mě napsal článek. Ten mu stejně asi neuvěřili. Váš Andreas.

WWW sci-fi a fantasy

SYFY Magazine je online zine o fantasy a sci-fi. Vydává novinky, recenze a témata plná nadšení a vášně. Díla, která jsou pokroucená, zvláštní a krásná. Výtvary, kde se tajná místa a sny stávají skutečností.

VYBRANÉ KAPITOLY TROJÚHELNÍKY 3

Dnes si opět doplníme znalosti. Teď budeme kroužit a sekat. Sečny kružnice? Nic jednoduššího, milý Watsoně...

Formulario N° 4.

1 Si O es centro.

2

3

4

5

6

7

8 Si A y B son puntos de tangencia.

9 Si T es punto de tangencia.

10 Si A, B y C son puntos de tangencia.

11

12

13

14

15

16

17 Si T es punto de tangencia.

18

19

20 Si O es centro.

CLUB DE TAREAS Santa Anita

Naše krásné zříceniny - Hasištejn

Historie a pověsti

V malebném záhybu krajiny, kde se snoubí divoká příroda s historií, se vypíná majestátní hrad Hasištejn.

Založen v raných letech 14. století, tento hrad představuje nejen architektonický klenot, ale i svědka dávných časů, kdy sloužil jako strážce klíčových průsmyků do srdce Čech. Hasištejn, známý také pod německým

názvem Hassenstein, byl zřízen na strategickém místě obklopeném hlubokými údolími a horskými přítoky. Jeho založení, ač nezaznamenané v písemných pramenech, je důkladně ilustrováno prostřednictvím unikátního složení a architektonických prvků, které odhalují bohatou historii a význam hradu. V dobách své největší slávy hrad plnil klíčovou roli v obraně země, chránil přístupy k důležitým horským průsmykům, kterými vedly obchodní stezky z Německa do nitra Českého království. Byl svědkem mnoha historických událostí a příběhů, které

Šumburka, který se stal poručíkem jeho dědiců. Později, v roce 1351, byl hrad udělen Karlem IV. v léno

rodině Štumburků, kteří jej drželi až do dramatického obléhání v roce 1418 Mikulášem Chudým z Lobkovic. Mikuláš, po svém vítězství, obdržel hrad do zástavy od krále Václava IV. za poskytnuté služby koruně. Hrad založili nejspíše páni ze Šumburka v první čtvrtině čtrnáctého století.

Vlastnili jej až do začátku patnáctého století, kdy jej po

formovaly region i celou zemi.

Zakladatel hradu, Bohuslav Boreš z Oseka, spojil svůj osud s Agátou ze Šumburka, čímž se hrad stal součástí dějinných událostí sahajících až ke králi Janu Lucemburskému. Po smrti Bohuslava v roce 1341 se hrad dostal do dočasné správy Fridricha II. ze

dobyty v roce 1418 získali Lobkovicové. Za Bohuslava Hasištejnského z Lobkovic byl Hasištejn na počátku šestnáctého století výrazně rozšířen a stal se jedním z center humanismu v Čechách. Od počátku sedmnáctého století hrad chátral a byl využíván jen k hospodářským účelům. Opravy nezbytné pro turistické zpřístupnění proběhly až v závěru devatenáctého století. Hrad je snadno dostupný z Místa a v návštěvních hodinách je přístupný veřejnosti. Částečně se dochoval středověký gotický palác se schodišťovou věží a kaplí a mladší pozdně gotický palác pod válcovou věží, která byla upravena na rozhlednu. Pod nádvořím se nachází rozsáhlé sklepy a v předpolí hradu stojí volně přístupná, pozdně gotická předsunutá bašta.

Časopis - blog pro rodinu, přátele a známé
ZDARMA
vychází nepravidelně asi jednou měsíčně
vydává PRUH Soft Litoměřice

email: pavelhruby03@gmail.com
web: www.phrub.cz
fb: <https://www.facebook.com/pavelhruby03>

kompilace obsahu Wikipedie, WWW stránky
grafické programy IrfanView 64, InkScape 1.3, Gimp 2.10.22, inPixio Photo Studio 12 Ultimate, CLOUDE, GEMINI, Krita aj.
vyrobno v programu Scribus 1.6.6

Možnost zaslání časopisu ve formátu PDF e-mailem. Zájemci pište na můj e-mail.
1. září 2026
© PRUH Soft 2026

Stařenčino zjevení

Lesní cestou okolo zříceniny hradu Hasištejna kráčela na Veliký pátek stará žena. Pospíchala do kostela v obci Volyně, aby tam byla dříve, než se začnou čisti pašije, ale cesta ji jaksi neubývala. Ačkoli ji dobře znala, nemohla toho dne dojít na konec lesa a zdálo se jí, že chodí stále dokola. Pojednou vidí, že se ocitla opět pod hradem Hasištejnem. Byla již unavená, tak vstoupila do zřícenin, posadila se do mechu a odpočívala. Netrvalo dlouho a upadla do tvrdého spánku. Probudila ji ohlušující rána. Z trosek vyvstal nádherný hrad v plné své kráse, jakou měl v dobách své největší slávy. Z komnat na nádvoří vycházely krásné našňorené dámy, panoši na nádvoří nasedali na koně a u brány se řadila honební družina pána hradu. Ve všech koutech vládl čilý ruch a šum.

Stařena se rozhlíží a vidí, že sedí na prvním stupni schodů, které vedly do hradního sklepení. Pohlédla dolů a div jí nevypadly oči z důlků. Dveře do sklepa byly otevřeny a stařena vidí hromadu zlata, vedle hromady stříbra a hromady drahého kamení. Chtěla vstát a nabrat si bohatství do zástěry, ale teprve teď si všimla v koutě sedícího šedovlasého starce. Hleděl na ni ledovým zrakem, a i když zval stařenu dále, ta nemohla učinit ani krok. Jako by zkameněla. V tom slyš! Z vesnického kostelíka se ozvaly zvony, neboť najednou už byla Bílá sobota.

Opět se rozlehla rána, jako když pukne skála, a zjevení zmizelo. Stařena náhle seděla v mechu u hradeb zříceniny hradu. Stěží došla domů, kde upadla v horečnatý spánek, z kterého se již neprobudila.

Dle pověsti zaplatila za krásné vidění smrti.

Óda na září

Když léto sklání horkou tvář a dny se tiše krátí, přichází vzácný měsíc září, v němž země se zlatem třpytí. Větrík už chladem lehce věje přes dozrávající sad, slunce své teplé paprsky nám naposled chce dát.

Na větvích těžknou jablka a hrozny plné šťávy, však na polích už dozněly ty nejbujnější oslavy. Roh hojnosti se otevírá, dar země do dlaní, a večer v dále tiše zní lidské děkování.

Vřesy už zdobí lesní stezky, houby nám z mechu kynou,

a ranní mlhy nad krajinou, jak závoj lehce plynou. Jelení volání se nese z hlubokých temných hvozďů, a vlašské ořechy už padají do travin podél cest.

Ty měsíci plný hojnosti, klidu a teplých tónů, přinášíš mír do našich srdcí i do domácích domovů. Za tvou štědrost a krásu chvil, co v paměti nám září, vzdáváme díky tvým darům, ty vlivný měsíci září.

(AI GEMINI, upraveno)

Z Á Ř Í 2 0 2 6																			21 prac. dnů		
36			06:15 19:44	Úterý 1	20:54 11:26	06:16 19:42	Středa 2	21:18 12:49	06:18 19:40	Čtvrtek 3	21:52 14:13	06:19 19:38	Pátek 4	22:40 15:32 09:51	06:21 19:36	Sobota 5	23:45 16:37	06:22 19:34	Neděle 6	—:— 17:27	
				Linda, Samuel			Adéla			Bronislav, Bronislava			Jindřiška, Rozálie			Boris			Boleslav		
37	06:24 19:31	Pondělí 7	01:05 18:02	06:25 19:29	Úterý 8	02:31 18:27	06:27 19:27	Středa 9	03:59 18:46	06:28 19:25	Čtvrtek 10	05:24 19:02	06:30 19:23	Pátek 11	06:44 19:16 05:27	06:31 19:21	Sobota 12	08:03 19:30	06:33 19:18	Neděle 13	09:21 19:44
				Regína			Mariana			Daniela			Irma			Denisa, Denis			Marie		Lubor
38	06:34 19:16	Pondělí 14	10:37 20:01	06:36 19:14	Úterý 15	11:53 20:21	06:37 19:12	Středa 16	13:06 20:48	06:39 19:10	Čtvrtek 17	14:14 21:24	06:40 19:07	Pátek 18	15:14 22:10 22:44	06:42 19:05	Sobota 19	16:02 23:08	06:43 19:03	Neděle 20	16:39 ++:++
				Radka			Jolana			Ludmila, Lidmila			Naděžda, Naďa			Kryštof			Zita		Oleg
39	06:45 19:01	Pondělí 21	17:07 00:14	06:46 18:58	Úterý 22	17:29 01:26	06:48 18:56	Středa 23	17:46 02:40	06:49 18:54	Čtvrtek 24	18:00 03:55	06:51 18:52	Pátek 25	18:14 05:11	06:52 18:50	Sobota 26	18:27 06:27 18:49	06:54 18:47	Neděle 27	18:42 07:46
				Matouš			Darina			Berta			Jaromír, Jaromíra			Zlata, Zlatuše			Andrea		Štěpán, Damián
40	06:55 18:45	Pondělí 28	19:00 09:08	06:57 18:43	Úterý 29	19:23 10:33	06:58 18:41	Středa 30	19:54 11:59												
				Václav, Václava Den české státnosti			Michal, Michael			Jeroným											

KRÁLOVSKÉ MĚSTO LITOMĚŘICE

Více na www.litomerice.cz

foto: M. Kubátová